

DE DANSKE PROVINSBANKERS FORENING.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

København.

Foranlediget ved det høje Ministeriums Anmodning i Skrivelse af 8. ds. om Udtalelser fra Bestyrelsen for De Danske Provinsbankers Forening vedrørende dens Syn paa Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningen af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen som Fastlægning af vor Valutapolitik's videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fastlæggelse bedst vil kunne afbødes, skal Bestyrelsen tillade sig at fremsætte følgende:

Bestyrelsens Syn paa Valuta-Spørgsmaalet i Almindelighed er angivet ved den Udtalelse, som Valutakonferencen i 1923 fremsatte, og som vore Repræsentanter medunderskrev. Hvad angaar den senere Tids stærke Stigning i Kronekursen ønsker vi at bemærke, at denne maaske nok kan betragtes som et glædeligt Tegn paa Tillid baade herhjemme og i Udlandet, men det bør ikke overses, at den Interesse, der ogsaa fra Udlandets Side for Tiden vises den danske Krone, sikkert i høj Grad skyldes Spekulation og derfor, saalænge den varer, vil være et Usikkerhedsmoment i Kursbevægelsen, som ikke er af det gode. Virkningerne af Kronestigningen har vel endnu ikke indenfor Næringslivet givet sig særlig stærke Udtryk, men der er for os ikke den ringeste Tvivl om, at alle Erhverv inden længe vil faa Følgerne deraf at mærke ved det Prisfald, som Kronens Værdiforøgelse maa medføre. De Afskrivninger paa Varelagre, som navnlig Industrien og Handelen vil blive nødt til at foretage, vil sikkert sætte sig stærke Spor i Regnskaberne for indeværende Aar og medføre en stærkt forringet Skatteevne. Særlig for Industrien kommer dertil yderligere den Vanskelighed, at den i Øjeblikket og formentlig en lang Tid endnu maa arbejde med Lønninger, der er fastsat efter et højere Prisniveau, hvilket i Forbindels med de øvrige Omstændigheder vil skade dens Afsætningsmuligheder og i de værste Tilfælde standse Produktionen, skabe Arbejdsløshed o. s. v.

Naar vi trods alle de Ulemper, som foran er nævnt, og som en fortsat Stigning i Kronens Værdi vil forøge nærer den Opfattelse, at Maalet for Kronekursen bør være Pariteten med den dertil hørende Genoptagelse af Sedlernes Indløselighed med Guld, er det, fordi Tidspunktet synes os relativt gunstigt, og fordi man derved vilde skabe Ro og faa en Ende paa den efter vor Opfattelse meget skadelige, daglige Avisbehandling af dette saare vigtige Spørgsmaal. Den Mangel paa Stabilitet i alle Prisforhold, som Erhvervslivet hidtil har lidt saa uhyre under, vil være forsvunden for saa vidt angaar Valutaen, og der er næppe heller nogen Tvivl om, at ogsaa dette vil sætte sig Spor i Varepriserne, omend vi som Følge af Valutakursernes Fald ikke vil se Priser saa lave som før Krigen. Det er sikkert rigtigt, at Varelagrene her i Landet, dels paa Grund af Strejken og Lockouten i Foraaret og dels som Følge af Usikkerheden overfor Valutabevægelserne i de seneste Maaneder, nu er forholdsvis smaa, saaledes at Næringslivet paa nærværende Tidspunkt bedre vil kunne taale Prisfaldet